

SCHOON schipje

Wekelijks komen ze thuis met tekeningen, opstellen of knutselwerkjes in 3D. En dan zijn er ook nog die bakken met lego, poppenhuizen, spelletjes... Leuk hoor, kinderen, maar voor je het weet, slibt je huis dicht.

Bakken met Lego onder het bed, kasten die doorzakken onder het gewicht van de spelletjes en een speeloppervlak vol rondslingerende poppenhuizen, auto's, plastic dino's en racebanen. Herken jij hierin de slaapkamer van je zoon of dochter – of misschien wel de vloer van je woonkamer? Dat is niet zo vreemd. Er zijn natuurlijk uitzonderingen, maar de meeste kinderen verzamelen bendes speelgoed om zich heen. En met verjaardagen en cadeaufestijnen als sinterklaas of kerst komt er elk jaar een hele lading nieuw spul bij. Het gevolg: je huis slibt dicht. Want er komt doodleuk van alles binnen, maar opruimen – ofwel weggooien – is bepaald niet onze hobby. Een enkele keer krijg je de geest, maar ja, waar moet je beginnen? Wat kan weg, wat zouden de kinderen amper missen en wat moet echt bewaard blijven? Een lastig karwei dus. En terwijl je de puinhoop bekijkt, trek je toch maar snel de deur van de kinderkamer achter je dicht. *Maybe next time.*

Schilderwerkjes

Vooraf rigoureuus snoeien in de speelgoedverzameling van hun kinderen vinden ouders moeilijk, zo merkt opruimcoach Mienke van Rozen (46). 'Ouders zijn bang dat hun kind boos wordt of dat ze spijt krijgen omdat ze iets hebben weggegooid. Maar je kunt simpelweg niet alles bewaren. Je moet keuzes maken.' Dat geldt ook voor de creatieve scheppingen van je kinderen. 'Waar moet ik heen met de eindeloze stroom van mooie tekeningen, werkjes met schattige teksten en toetsvellen?', verzucht Annemieke (38), moeder van Sven (8), Lars (6) en Finn (4). 'Die werkjes zijn niet van mij en ik wil mijn kinderen niet kwetsen door ze zomaar weg te gooien.' Volgens Mienke draait het ook hier om keuzes maken, zoals zij thuis ook doet bij haar dochter (12) en zoon (10). 'Voor elk van de kinderen heb ik een ordner gemaakt, waarin ik hun 'hoogtepunten' stop, bijvoorbeeld hun eerste harkpoppetje. Andere tekeningen bewonder ik uitgebreid en stop ik daarna in een doos. De onderste helft van die doos gooi ik regelmatig weg.' Ook Annemieke bedacht een goed systeem om de kunstwerken van haar kinderen toch eer aan te doen. 'Ik heb een lade gereserveerd voor tekeningen. Twee keer per jaar zet ik de mooiste op de foto en daarna gaan ze allemaal de papierbak in.' Tja, het is ook verre van *easy* om je huis netjes te houden. De

winkels liggen vol met flitsend speelgoed en op tv wordt het nieuwste van het nieuwste uitbundig aangeprezen. Mienke: 'Natuurlijk is het verleidelijk om een nieuwe driedimensionale Nintendo DS te kopen zodra deze op de markt komt. Maar wat doe je dan met de oude? Zomaar weggooien wil je niet, want die heeft oma ooit voor veel geld gekocht. Zo geef je je kind het idee dat je alles moet bewaren.' Nergens voor nodig. Want: spelen jouw kinderen echt met al het speelgoed dat ze hebben? Eigenlijk zijn er maar een paar dingen écht belangrijk, zeker als ze emotionele waarde hebben. 'Zoals dat knuffeltje dat je dochter van een vriendinnetje kreeg toen ze verdrietig was', zegt Mienke.

DIE NINTENDO,
OOIT DOOR OMA
AAN JE KIND
GESCHONKEN...
EH, WEGGOOIEN?!

Voetbalplaatjes

Maar *what to do* met de waardeloze hebbedingetjes die je kroost ongemerkt vergaart, vraagt Jennifer (40), moeder van tweeling Jeremy en Clarissa (8), zich af. 'Mijn kinderen verzamelen alle gratis weggevertjes van supermarkten. Dus worden we overspoeld met Disneyfiguren, voetbalplaatjes, wuppies, dierenkaarten, smurfen en vele andere onuitsprekbare artikelen waarvan je je als volwassene afvraagt wat je ermee moet. Mijn echtgenoot bewaart ook graag alles, dus dan wordt het al snel een onoverzichtelijke bende.' Kennelijk zit de chaos in de genen, ontdekte Jennifer. 'Toen we afgelopen vakantie bij mijn schoonmoeder in Israël logeerden was het er zo'n bende, dat we er pas op het vliegveld in Tel Aviv achterkwamen dat we het paspoort van m'n man waren vergeten. >

Terwijl ik met de kinderen incheckte, reed hij in recordtijd heen en weer naar Jeruzalem. Kort voordat de *gate* sloot, kwam hij aanrennen...'

De wanorde in huis kan soms zomaar overslaan naar de rest van je leven. Nienke (29), moeder van Madieke (9) en Tije (4), heeft zo nu en dan een licht neurotische inzinking over alle troep. 'We zijn alle vier echte verzamelaars. Mijn dochter kan nog geen plastic verpakking weggooiden, want ze zou er nog eens mee kunnen knutselen – wat nooit gebeurt. Mijn man slaapt tweedehands of gevonden voorwerpen het huis binnen die het vervolgens niet blijken te doen, maar kan ze om de een of andere reden niet weggooiden. Net zoals ik maar geen afscheid kan nemen van mijn

EN WHAT TO DO MET AL DIE GRATIS WEGGEVERTJES VAN DIE FIJNE SUPERMARKTEN?

oude houtkachel die niet meer werkt, die dus in de huiskamer stof staat te vangen... Wat is dat toch? Waarom laat ik het allemaal maar gebeuren? Want ondertussen word ik gek van al die troep om me heen.'

Helende zoektocht

Kijk eens om je heen in je huis. Heb je nog overzicht? Waar gaat het fout? Wanneer Mienke bij een gezin aan de slag gaat, probeert ze eerst de oorzaak van de chaos te achterhalen. 'Zijn de kinderen niet in staat op te ruimen of weg te gooien? Kunnen de ouders geen afscheid van spullen nemen? Is er te weinig tijd voor, doet de ene ouder niks omdat de andere ouder ook niet opruimt? Of heeft opruimen gewoon geen prioriteit?' Dan vraagt ze aan haar cliënten hoe zij willen dat hun huis er over

zes weken uitziet. Daarbij legt ze nadrukkelijk niet uit hoe ze die orde moeten scheppen. 'Ik ben niet iemand die zegt dat je alles in mapjes of gekleurde bakken met stickers erop moet stoppen. Wel neem ik met mensen door hoe ze tot nu toe hebben opgeruimd: wat werkt wel en wat niet? Samen gaan we op zoek naar een manier die werkt. Iedereen heeft z'n eigen oplossingen om schoon schip te maken. De zoektocht daarnaar werkt helender dan wanneer ik even ga vertellen hoe het moet.' Hetzelfde geldt voor het opruimen van het huis. 'Sommige organizers bepalen voor hun klanten wat ze weg moeten gooien, maar dan geef je ze dus eigenlijk de boodschap dat ze het niet zelf kunnen. Ik houd alleen een vuilniszak voor ze open. Want alleen als je zelf beslist wat je wilt bewaren en wat niet, voel je hoe het is om afscheid van spullen te nemen. En het mooie is: iedereen kan dat leren.'

Aangebroken pakjes

Opruimen is een kwestie van duidelijke keuzes maken, legt Mienke uit. 'Bewaar datgene waaraan je gehecht bent en ruim op wat je niet echt nodig hebt. Heb je een grote verzameling vaasjes? Prima, ik zal niet zeggen dat je die weg moet doen. Maar als je echt alle vaasjes wilt bewaren, dan moet je voor lief nemen dat je daardoor geen plek hebt voor andere dingen.' Wanneer je goed hebt opgeruimd en je spullen een vaste plek hebben gekregen, heb je meer overzicht. Dan weet je weer precies wat je allemaal in huis hebt en waar je je spullen kunt vinden. Dat scheelt niet alleen ruimte, maar ook tijd en geld. Mienke: 'Soms komen mensen erachter dat ze overal in huis bijvoorbeeld aangebroken pakjes enveloppen hebben liggen. Elke keer als ze een envelop nodig hadden, kochten ze weer een nieuw pakje.' Heb je zelf orde geschapen, dan doen je kinderen dat ook makkelijker. Logisch: als je zelf moeite hebt om afscheid te nemen van je spullen, kun je het ook niet van je kinderen verwachten. Mienke: 'Bewaar je oude make-up die je nooit meer opdoet? Dan snapt je dochter niet waarom ze de poppenjurkjes moet wegdoen waarmee ze niet meer speelt. Laat je zelf zien dat het oké is om afscheid te nemen van spullen die je niet meer gebruikt, dan wordt het voor een kind ook gemakkelijker.' Kinderen zijn vaak creatiever in opruimen dan volwassenen. 'Zeker als ze voelen dat ze mee mogen denken en keuzes mogen maken. Dan hoor je ze ineens zeggen: 'Met die prinsessenpoppen

speel ik eigenlijk nooit. Wat zullen we ermee doen?' Het is belangrijk je kinderen verantwoordelijkheid voor hun eigen speelgoed te geven.'

Serieuze gesprekspartners

Dat kun je ook doen door de kinderen als serieuze gesprekspartners te zien. 'Ik sprak eens een vader die een opruimsysteem had aangeschaft met dozen die je met elkaar kon verbinden. Hij begreep niet waarom het niet werkte. Die man was salesmanager en ik vroeg hem waarom hij op de zaak werkoverleg voerde. 'Zodat we weten welke kant we op willen, we een strategie kunnen bepalen en weten waar iedereen mee bezig is', antwoordde hij. Daarop vroeg ik hoe vaak hij thuis met z'n vrouw en kinderen werkoverleg had. Hij moest vreselijk lachen.' Mienke riep de kinderen erbij en vroeg wat ze van het opruimsysteem vonden. 'Ze zuchtten diep en vertelden dat alle dozen op elkaar stonden. Dus als ze wat uit de onderste doos wilden, moesten ze eerst alle dozen eraf trekken. Ook werkte de verbinding tussen de dozen niet goed, waardoor het systeem vaak scheef stond. Hun vader zei: 'Dus als ik een kast maak met planken waarop die dozen kunnen staan, is het opgelost?' Dat klopte. Laat kinderen meepraten en luister naar ze.' 't Is een feit: iets weggooien valt niet altijd mee. Maar is het niet erger wanneer iets niet gebruikt wordt? Neem de kleding die je jongste kind te klein is geworden. Daar kun je toch beter iemand anders blij mee maken dan dat deze in stapels ligt te verstoffen op zolder? Misschien geeft het je een prettig gevoel om er een goed doel mee te steunen. Dat is een suggestie die Mienke vaak geeft. 'Ik heb verschillende adressen waar mensen terecht kunnen met overbodige spullen. Bijvoorbeeld een weggeefwinkel voor mensen die geen geld hebben om iets te kopen. Of vrijwilligers van een poezenpension die tweedehands spullen verkopen op beurzen. Daar zijn ze echt blij met je spullen!'

Spic en span

Orde in je huis begint bij keuzes maken in je hoofd. Daarna is het zaak om alert te blijven: er komen immers steeds nieuwe spullen bij. Ellen (39), moeder van Coen (8), Wessel (6) en Daan (4), krijgt een blijvend opgeruimd huis nog steeds niet voor elkaar. 'In de *how to organize*-boeken die ik las, lijkt het zo makkelijk, maar in de berging en de garage staat nog een hoop

rommel. En mijn hoofd zit er ook vol mee. Ik ben al zo lang van plan mijn huis uit te mesten en veel dingen op Marktplaats te zetten. Maar omdat ik het snoetje van mijn fototoestel al in geen maanden kan vinden, krijg ik de gemaakte foto's niet op mijn pc.' Wees je bewust van je bewaarbeleid, adviseert Mienke, en kijk wat je beter kunt doen. Maar verwacht niet meteen wonderen van je nieuwe aanpak. Gun jezelf de tijd om eraan te werken. Als je huis al twintig jaar een gigantische rotzooi is, dan is het niet binnen een paar weken helemaal spic en span. 'Zeker als er geen team van twintig man in witte pakken voor de deur staat, zoals je op de televisie ziet. Daar erger ik me aan', zegt Mienke. 'Opruimen is een weg die van buiten naar binnen gaat. Het is een proces. Maar iedereen kan het leren, daarvan ben ik overtuigd.' □

